

Lowell Mason

1. Blíž to-bě, Bo-že můj, k to-bě vždy blíž,
sám ty mne po-si-luj, nés-ti uč kříž;
z bí-dy vin můj hlas slyš, v Kris-tu ty o mně víš,
v Kris-tu ty o mně víš, mne po-tě - šíš.

2. Přes noc s tvým Jákobem, / když zhasla zář, / ukládám unaven / na kámen tvář; / sám ty se ke mně znej, / v milosti ostříhej, :| / v své ruce skrej!

cež
/

5. K tobě teď branou sám / Kristus mí je, / jí jen se ubírám / z nepokoje. / K životu přivádíš, / v náruči tvé teď již :| / složit smím kříž.

S. F. Adamsová / R. Nechuta a R. M. Šimša

Friedrich Silcher 1842

1. Ó u - jmi ru - ku mo - ji a
na ces - tě zde a v bo - ji at'
veď mne sám, Já ne - vím so - bě
ne - kle - sám!
ra - dy, ó Pa - ne můj, ty
sám mne proved' vša - dy, vždy při mně stůj!

2. Na milost tvou se spouští / mé srdce již; / ty rájem veď neb pouští, / je spokojíš. / U noh tvých sedě, Pane, / na každý den, / nechť stane se, co stane, / chci věřit jen.

3. Bychť pak i nezřel rámě, / jímž Pán mne ved, / vím přec, že nenechá mě, / že kráčím vpřed. / Ó veď mne tedy, Pane, / ó veď mne sám, / až tam má noha stane, / kde zaplesám.

J. Hausmannová / J. Baštecký 1871

P. P. Bliss 1874

1. Slož, co srd-ce tí-sní, pé - či svě-tu nech;
 Pá - nu pověz v pís-ni o svých strastech všech!
 V temné no-ci že - le, po-spěš k Je-ží-ši;
 věř a doufej smě-le, bouř se u - ti - ší.

2. Zná Pán, co tě tíží, / zná tvé prosby hlas, / s pomocí svou
 v kříži / dostaví se včas. / Slunko v zlatém lesku / vzejde
 poznovu, / ozáří tvou stezku / k nebes domovu.

3. Víš-li pak, kdo kvílí / v žalu, jak byl tvůj, / jdi, jdi v této
 chvíli / a jej potěšuj! / Ať se vzepře zlému, / času nemaří; /
 s ním jdi, veď ho k svému / duše lékaři!

Mary A. Bachelor / Josef Baštecký 1877

W. H. Havergal

1. V tvé sí - le, Pa - ne Bo - že můj, všem
 bou - řím vzdo - ru - ji a mo - řem ča - su
 v přístav tvůj bez - peč - ně do - plu - ji.

2. Ať hrozí temné úskalí, / neb děsí hukot vln, / tvá moc vln
 hory povalí / a zachrání můj člun.

3. Mé kormidlo ty řídě sám, / utišíš příval pěn, / že dravým
 moře hlubinám / neklesne loď má v plen.

4. Hle, v dáli spásy kyne břeh / a blaha svítá kraj! / Tam
 v přístav řiď mé lodi běh / a v svůj dej vstoupit ráj!

G. A. Molnár 1915